

fætning. Det ærede Medlem, der sidst talte, havde heller ikke Andet at sige imod Forslaget end at læse nogle Linier op for at vise, hvor vanstelig det skulde være i Henseende til at faae Folk til at vælge, og at Meningen med Forslaget var at bringe saa mange af Syllands Beboere til at træde op som Heelhed ved en saadan Veilighed. Det Hensyn, om en Mand har 30 Miil at kjøre ved sliq en Veilighed, er Noget, som slet ikke maa komme i Betragtning ligeoverfor, hvad der slylbes Fædrelandets Sag og vedkommende Landsdeels Vel og Bee. — Hvad den høitærede Conseilspræsident hittede om denne Sag, kan jeg tage mig meget let. Han udtalte, at der i det andet Thing var stillet Forslag, der gif i forskjellig Retning. Jeg har, støttende mig til disse Forslag, søgt at bringe de Indvendinger, der ere gjorte imod Forslagene, til saavidt muligt at falde; jeg har taget det Fornuftige, der var i begge Forslagene og stillet det frem. Det, der maa ligge for som den rette Grund til at stemme for Forslaget, er at komme saa nær som muligt til det, som var Meningen, dengang man indstiftede det nye Landsting. De, der ikke ville tage derimod, bevirke derved kun, at Landstinget ikke kan vinde den Indgang, som de Herrer dog maae ønske, at det maatte vinde; men jeg kan roligt sige: ville De ikke have det anderledes, saa lad Dem have det saaledes. Om det Forslag, der sidst er blevet saa stærkt angrebet af den foregaaende Taler, vil jeg kun sige dette: Intet var uheldigere — det ville Alle indrømme — end, at vi af Grunde, som jeg ikke her nærmere skal gaae ind paa, bleve nøbte til paany at dele Folket i Classer; naar man altsaa heller ikke vil tage dette Forslag, der gaaer ud paa at lade disse Mobsætninger saavidt muligt gaae op i hinanden, hvilket vilde skee, hvis Forholdsstalsvalgmaaden her blev vedtaget, og som gaaer ærligt ud paa at raade Død paa det store Tab, der er lidt, saa siger jeg: lad Dem have det saa godt som De ville have det.

J. N. Hansen: Forslaget under Nr. 44 har den høitærede Conseilspræsident været meget imod. Jeg tilstaaer, at jeg havde ventet dette, thi det forekommer mig, at den Stil-

ling, de Vedkommende, som omhandles i § 48, komme i, efter som Paragraphen nu lyder, er langtfra at være misundelsesværdig, og jeg troede virkelig, at de selv vilde have foretrukket den Afgjørelse af dette Spørgsmaal, som ligger i mit Forslag. Saafremt de imidlertid foretrakke at blive i den Stilling, hvori de ere satte ved § 48, saa for mig gjerne; men jeg troer rigtignok, at det var bedre for dem selv, om de ikke stod i denne Stilling. — Forslaget under Nr. 64 udtalte den høitærede Conseilspræsident sig ogsaa imod. Han gjorde opmærksom paa, at det var en Afvigelse fra, hvad der staaer i § 65. Ja, dette er ganske vist, thi var det ikke en Afvigelse, behøvede Forslaget jo ikke at være stillet; var det i Medhold af, hvad der allerede staaer, vilde vi ikke have stillet Forslag til at gjøre en Undtagelse; men Forslaget fremtræder netop som gjørende en Undtagelse fra, hvad der staaer i Paragraphen. Det er slet ikke noget Nyt i vore Love, at der, idet en Lov opstiller en almindelig Regel, saa for et eller andet Tilfælde Skyld indføres i selsamme Lov en vis Undtagelse. Dette Forslag er blevet angrebet meget stærkt af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Klein), han vilde endogsaa gjøre gjældende, at der her var Tale om Grundlovsovertrædelse. Det ærede Medlem, som advarede os saa varmt og formanede os saa stærkt til at være varsomme med at fortolke Grundloven, er slet ikke saa varsom selv, han kommer lettere end nogen Anden til at fortolke Grundloven ved de forskjellige Grundlovsforslag; jeg vil anbefale ham at være ligesaa varsom selv, som han anbefaler os at være. Jeg troer, at en Ansørsel af, hvad der skal stride mod Grundloven, taber sin største Betydning, naar den bliver anvendt for ofte; den taber tilsidst sin Betydning for dem, der høre derpaa, thi man seer da, at den kommer temmelig let. En Grundlovsovertrædelse i det Tilfælde, at man siger, at Livsfæstere her skal stilles lige med Cieren, kan jeg ikke finde, og om end det ærede Medlem maa anses for en stor Autoritet med Hensyn til at fortolke Love, og om jeg end indrømmer, at jeg er en Skotvinge i Sammenligning med ham, er det dog ganske vist, at Alle og Enhver veed, at det er Fæsterne, der betale Skatter og